

ساماندهی کارگاه های روان شناختی

دکتر رضا پورحسین

دانشیار روان شناسی دانشگاه تهران

مدیرمسئول و سردبیر فصلنامه رویش روان شناسی

Dr. Reza Pourhosein

Associate of Professor of Tehran University

prhosein@ut.ac.ir

نوع مقاله: سرمقاله   دریافت: مرداد ۹۵   پذیرش: مرداد ۹۵

در بدو ورود به دانشکده های روان شناسی و علوم تربیتی در همه دانشگاه ها، پوستر و اعلامیه های فراوان و متنوعی درباره "کارگاه" های مختلف روان شناختی به چشم می خورد. درنگاه اول، انبوه کارگاه های متنوع، نوعی "نشاط علمی" را درحوزه روان شناسی نشان می دهد؛ اما وقتی به عناوین و مدرسان آنها دقیق تر نگاه می اندازیم، اغلب آنها، نه همه، توسط افرادی اجرا می شود که نه تخصص و تجربه کافی در باره موضوع کارگاه ها دارند و نه از مراکز معتبری مثل "سازمان نظام" روان شناسی و مشاوره "مجوز" لازم را کسب کرده اند.

کارگاه مثل کلاس درس نیست. کلاس درس را می توان در هر زمانی برگزار کرد و هدف آن صرفا انتقال داده های علمی به مخاطبان است. اما کارگاه بمنزله انتقال علم به علاوه ی تجربیات لازم برای اصلاح و یا درمانگری رفتار می باشد. کسانی که

درکارگاه ها شرکت می کنند، باید بتوانند درپایان کارگاه، دریک روش روانشناختی، "مهارت" اولیه را کسب کرده و برای اینکه از آن استفاده کنند؛ مستلزم دریافت "گواهینامه" معتبر از سازمان نظام ویا دانشگاه های معتبر هستند. به عبارت دیگر، کارگاه ها علاوه براینکه امتیاز بازآموزی دارند، نوعی مجوز فرعی برای بکارگیری روشهای آموخته شده بشمار می روند.

تصدیق می کنید که برگزاری کارگاه ها باین اهمیت، بایستی دارای "پروتکل علمی و مهارتی" بااهداف مشخص باشند وتوسط کسانی اجرا شوند که سالها براساس مبانی نظری مورد نظر، این روش را "تجربه" کرده اند.

درواقع، کارگاه، انتقال علمی و عملی یک روش روانشناختی است که تحت اشراف یک استادراهنما و با مجوز سازمان نظام روان شناسی ومشاوره ویا مراکز دانشگاهی برگزار می شود.

اگر ویژگی هایی که برشمردیم، جزو عناصر اساسی کارگاه های روان شناختی است؛ ضرورت دارد سازمان نظام روان شناسی، موثرتر و دقیق تر بر طراحی و اجرای آن نظارت داشته باشد.